

nek figuron : la ~o de Dio ŝvebis super la akvo Z ; la sankta ~o (RK la 3a persono de Dio). 4 Propra karaktero, karakteriza tendencaro : eduki siajn infanojn en pacema k tulkomara ~o ; la nuna junutaro havas alian ~on ; tia uzado ne estas kontraŭ la komuna ~o de nia lingvo Z ; mallongeco estas la ~o de saĝo Z. ~a. Apartenanta al la ~o aŭ al la animo, kontraste kun korpa aŭ materia : ni celas krei unuigilan k ~e altigitan homaron Z. Kp MORALA. ~ĉeesto Z, ~preteco. Kapablo senprokraste diri aŭ fari tion, kio estas plej trafe ĝustatempa.

Spiritismo. Doktrino asertanta la eblecon interrilati kun la animoj de la mortintoj.

Spiritisto. Adepto de la spiritisma doktrino.

Spiritualismo. 1 Filozofia doktrino laŭ kiu la animo konsistigas substancan realaĵon ekzistantan aparte k sendepende de la korpo k materio. 2 Filozofia doktrino, laŭ kiu la menso estas nereduktebla al la materio. 3 Inklino ŝati, en la praktika vivo, la spiritalajn bonojn super la materialaj. Vd MATERIALISMO.

Spiritualisto. Adepto de spiritualismo.

* **Spite.** Adv. signifanta : intence kontraŭstarante la volon de iu alia, montrante, ke oni ne timas la batalon : ~e al iu Z, ~e de iu, ~e iun Z ; ~e ĉiujn argumentojn li rifuzis ; ~e al vi, barbaroj ! D ~e iu Z (Ev.) ~e ke (malgraŭ ke). Rm. : Malgraŭ montras simplan kontraŭecon ; spite montras ĉiam intencon k obstinan kontraŭstaron. ~1 (tr). Montri al iu, ke oni plezuras kontraŭstarante al lia volo aŭ ke oni estas preta batali kontraŭ li ; malsate ĉagreni : abeluĝon ne incilu, amason ne ~u Z ; pli facile estas eviti ol ~i Z ; ĉiujn siajn malamikojn li for~as Z ; (f) laĉo da koraletoj ĉirkaŭis la kolon, kvazaŭ ~ante la truojn k la flikojn de la lalivesto Z ; ~a persisto. Kp PROVOKI, DEFII. ~ema. Volonte ~anta. Kp AROGANTA, MALTIMA.

Spleno Z. Malsana stato de la animo karakterizata per konstanta enuo k indiferenteco al ĉio. Kp MELANKOLIO.

Splito. 1 Maldika peco de fendita ligno : dishaki lignan ŝtipon en ~ojn B. 2 Io simila al ~on ; disfenditaĵo aŭ dis-

rompaĵo : la ~aj gotikaj liletoj. ~ (lg) l. Disfendi aŭ disrompi en multajn pecojn : alomoi dis~itaj per fortegaj elektraj elradiaĵoj ; dis~ila Eŭropo ne kapablas konkurenci Amerikan ; (f) dis~igi siajn fortojn. ~1 gl. Distendi aŭ disrompi en multajn pecojn : grandaj ondoj dis~iĝis kontraŭ la rokoj ; (f) : la lingvo for~iĝis en dialektojn ; dis~iĝo de l' laboristaro en diversajn partiojn. Kp FRAGMENTO.

Spondeo (V). Versero konsistanta el 2 longaj aŭ el 2 akcentitaj silaboj.

* **Spongo.** Malpeza, pororiĉa, tre sorbema materio, produktata de mara polipo. ~1 (tr). Viŝi aŭ sorbigi per ~o.

spontana V = spontanea.

Spontanea. Fariganta per si mem, sen ia ekstera influo ; propramova, propravola, meminciata.

sporo ☿. Reprodukta organo de kriptogamoj. ~ujo. Speco de kapsula sako, enfermantanta la ~ojn ĉe la senkotiledonaj plantoj.

sporada Z. Tute malofta, dissemita, renkontebla nur dise : ĝis nun tiu tasko estis nur ~e plenumita ; strikoj ~e okazis en la distrikto.

Sporto. Korpaĵ ekzercoj aŭ ludoj celantaj disvolvon de fizika lerteco k samtempe amuzon aŭ vetbatalon.

* **Sprita.** 1 (iu) Posedanta spiritan viglecon, kiu ebligas rapide trovi k originale esprimi neatenditan rilaton inter malsamaj objektoj aŭ malsamaj vortoj : kortega ~ulo. (Kp VORTLUDO). 2 (io) Montranta tian spiritan viglecon : ~a vorto tentas, nenion atentis Z ; plej bona ~o estas silento Z (Vd ĈUSTA). 3 (iu) Posedanta spiritan viglecon, kiu ebligas elpensi k kombini novajn neatenditajn lertajn k taŭgajn arangojn : malsato donas ~on Z (Kp ELTROVEMO, INVENTEMO, TALENTO, LERTECO). 4 (io) Montranta tian spiritan viglecon. ~1 (ntr). Esti ~a : vero ne bezonas mediti nek ~i Z. ~aĵo. Vortludo, ŝerco. Mal~a. Spirite malvigla (Kp STULTA, MALSAĜA).

* **Sprono.** 1 Metala pikilo, kiun rajdanto fiksas ĉe sia kalkanumo por stimuli ĉevalon aŭ rajdbeston : (f) la melegro naskiĝis kun ~oj Z. 2 (f) Stimulilo : tiu promeso estis por li ~o B. ~1 (tr). 1 Stimuli per ~o. 2 (f) Stimuli : la pro-